

Biroul permanent al Senatului
Bp 685 17.03.2012

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
193/23.04.2012

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B685 din 23.02.2011,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea și completarea Legii nr.90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice, intervențiile legislative vizând, potrivit Expunerii de motive, „*asigurarea unui cadru mai bun pentru implicarea asociațiilor, fundațiilor și a organizațiilor minorităților naționale în realizarea drepturilor economice, sociale și culturale ale cetățenilor*”.

Propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, precum actul normativ asupra căruia se intervine, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Având în vedere că unele spații care se intenționează a fi vândute sunt în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale, care au inițiativă și hotărăsc în condițiile legii în toate problemele de interes local care le privesc în mod direct, semnalăm că, în considerarea prevederilor art.8 din Legea administrației publice locale nr.215/2001, republicată, cu modificările și completările

ulterioare, este necesară consultarea, în prealabil, a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale.

În acest sens, menționăm și prevederile art.4 pct.6 din Carta europeană a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985 și ratificată de România prin Legea nr.199/1997, potrivit căroră „*Competențele atribuite autorităților administrației publice locale trebuie să fie, în mod normal, depline și exclusive. Ele nu pot fi puse în cauză sau limitate de către o altă autoritate centrală sau regională, decât în cazurile prevăzute de lege.*”

3. Semnalăm că, prin Decizia Curții Constituționale nr.570 din 29 aprilie 2010, a fost admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor **art.3 alin.(2) și art.4 alin.(1) teza întâi și alin.(2)** din Legea nr.90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice. Ca efect al admiterii excepției de neconstituționalitate, prevederile art.3 alin.(2) și art.4 alin.(1) teza întâi și alin.(2) au fost suspendate pentru 45 zile, termenul împlinindu-se la data de 11 august 2010. După această dată, având în vedere faptul că Parlamentul sau Guvernul nu au pus de acord prevederile respective cu dispozițiile Constituției, în conformitate cu prevederile art.147 alin.(1) din Constituție, au încetat efectele juridice ale dispozițiilor constatate ca neconstituționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susținea, în esență, că **dispozițiile art.3 alin.(2)** din Legea nr.90/2003, care prevăd obligația autorităților administrației publice locale care dețin în proprietate spații destinate sediilor partidelor politice de a le vinde acestora, la solicitare, **îl lipsesc pe proprietar, respectiv unitatea administrativ-teritorială, de dreptul de dispoziție**, atribut esențial al dreptului de proprietate. Pornind de la principiul egalității de tratament între diversele categorii de proprietari, principiu consacrat de art.44 alin.(2) teza întâi din Constituție, se creează un tratament diferențiat între autoritățile administrativ-teritoriale și alte categorii de proprietari care pot dispune liber de proprietatea lor, în limitele prevăzute de lege. De asemenea, s-a susținut că dispozițiile **art.4 alin.(1)** din Legea nr.90/2003 încalcă prevederile art.44 alin.(3) și (6) din Constituție prin faptul că **obligă proprietarul să vândă la un preț impus de legiuitor**, și anume la valoarea de inventar care poate fi derizorie, fără a se accepta cel puțin posibilitatea reevaluării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea a precizat că, pentru identitate de rațiuni, sunt aplicabile considerentele **Deciziei**

Curții Constituționale nr.870/2007 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical. Astfel, prin Decizia nr.870/2007, Curtea a reținut că *„prin înlăturarea posibilității autorităților publice locale de a dispune în mod liber de bunurile aflate în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale, în sensul de a opta sau nu pentru vânzarea acestora, se încalcă în mod vădit dreptul unităților administrativ-teritoriale de exercitare a prerogativei dispoziției, ca atribut ce ține de esența dreptului de proprietate”*. Ca urmare, Curtea a apreciat că a fost adusă o atingere dispozițiilor constituționale cuprinse în art.44 alin.(1) și (3), precum și dispozițiilor art.1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea a apreciat că, pentru identitate de rațiuni, cele reținute în decizia mai sus amintită sunt valabile și în speță, cu atât mai mult cu cât art.4 alin.(1) teza întâi din Legea nr.90/2003 fixează prețul de vânzare al imobilelor la valoarea de inventar a acestora, care este inferioară prețului de piață, fără a da posibilitatea unităților administrativ-teritoriale de a le înstrăina la un preț ce ar depăși această valoare.

Observând că soluția legislativă neconstituțională își extinde incidența și asupra cuprinsului dispozițiilor **art.4 alin.(2)** din Legea nr.90/2003, care prevede că *„partidele politice pot cumpăra în municipiul București un spațiu pentru organizația municipiului București și câte un spațiu pentru organizațiile fiecărui sector al municipiului București, destinat sediilor acestor organizații, la valoarea de inventar a acestora. Spațiul care urmează a fi astfel cumpărat trebuie să fi fost deținut cu chirie cel puțin 3 luni anterior intrării în vigoare a prezentei legi de către partidul politic respectiv”*, Curtea Constituțională a apreciat că și aceste dispoziții sunt neconstituționale.

4. La titlu, având în vedere faptul că intervențiile legislative sunt exclusiv de natura **modificărilor**, este necesară reformularea, astfel:

„Lege pentru modificarea Legii nr.90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice”.

5. Semnalăm că este necesară introducerea, după titlul propunerii legislative, a **formulei introductive**, în redactarea prevăzută de art.42 alin.(2) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Parlamentul României adoptă prezenta lege.”

6. Potrivit art.47 alin.(3), teza finală, din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă actul normativ cuprinde un singur articol, acesta se va marca prin expresia „*Articol unic*”. Acesta trebuie să indice atât actul normativ care urmează să fie amendat, cât și datele de identificare ale acestuia, cu următoarea redactare a părții introductive:

„Articol unic. - Legea nr.90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.200 din 27 martie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:”.

Totodată, având în vedere că actul prin care se intervine legislativ asupra actului normativ de bază are ca obiect doar modificări, operațiunea este exprimată doar în partea introductivă a articolului unic. Ca urmare, este necesară reformularea **părților dispozitive ale pct.1-10**, astfel:

1. Titlul va avea următorul cuprins:

„2. Alineatele (1) și (2) al articolului 1 vor avea următorul cuprins:”;

„3. Alineatul (1) al articolului 2 va avea următorul cuprins:”;

„4. Alineatele (1) și (2) al articolului 3 vor avea următorul cuprins:”;

„5. Alineatele (1) și (2) al articolului 4 vor avea următorul cuprins:”;

„6. Articolul 6 va avea următorul cuprins:”;

„7. Alineatul (1) al articolului 7 va avea următorul cuprins:”;

„8. Alineatul (1) al articolului 8 va avea următorul cuprins:”;

„9. Articolul 9 va avea următorul cuprins:”;

Precizăm că, deoarece art.9 este alcătuit doar din două alineate, partea dispozitivă trebuie să reflecte faptul că acest articol este modificat integral.

„10. Articolul 11 va avea următorul cuprins:”.

7. La **pct.1**, în ceea ce privește completarea titlului și cu ipoteza „**organizațiilor minorităților naționale**”, semnalăm că este inutil, deoarece, potrivit prevederilor art.10 din Legea nr.90/2003 „De prevederile prezentei legi **beneficiază și organizațiile minorităților naționale** care sunt reprezentate în Parlamentul României”.

Referitor la sintagma „**destinate sediilor, filialelor și punctelor de lucru ale partidelor politice**”, apreciem că exprimarea nu este riguroasă, deoarece nu se înțelege dacă sunt vizate sediile centrale, precum și sediile filialelor sau altor structuri ale partidelor politice sau exclusiv sediile filialelor și punctelor de lucru ale acestora. Propunem revederea normei.

În ceea ce privește extinderea sferei beneficiarilor aplicării Legii nr.90/2003 și la **asociații și fundații**, apreciem că, în ipoteza în care spațiile destinate sediilor acestora se află în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale, sunt aplicabile considerentele Deciziei Curții Constituționale nr.570/2010, menționate *supra*. Totodată, semnalăm că, dacă este vorba de asociații sau fundații recunoscute ca fiind de utilitate publică, potrivit prevederilor art.41 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.26/2000 cu privire la asociații și fundații, acestea au „dreptul de a li se atribui în folosință gratuită bunurile proprietate publică”.

Formulăm prezentele observații și pentru **pct.2-9**.

8. La **pct.2**, referitor la textul propus pentru **art.1 alin.(2)**, pentru completarea informației juridice, este necesară inserarea sintagmei „cu completările ulterioare” după numărul și anul adoptării legii menționate.

9. La **pct.5**, în ceea ce privește norma propusă pentru **art.4 alin.(2)**, având în vedere că în continuare se fixează prețul de vânzare al imobilelor la valoarea de inventar a acestora sau la valoarea devizului de lucrări, care este inferior prețului de piață, fără a da posibilitatea unităților administrativ-teritoriale de a le înstrăina la un preț ce ar depăși această valoare, se încalcă în mod vădit dreptul unităților administrativ-teritoriale de exercitare a prerogativei dispoziției, ca atribut ce ține de esența dreptului de proprietate, ceea ce contravine dispozițiilor art.44 alin.(1) și (3) din Constituția României,

precum și dispozițiilor art.1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Totodată, referitor la ipoteza potrivit căreia „odată cu vânzarea spațiului în conformitate cu prevederile prezentei legi, se transmite și dreptul de proprietate asupra cotei indivize de teren, situată sub construcție, aferentă proprietății respective”, fără a ne pronunța asupra oportunității vânzării acestor suprafețe de teren, semnalăm că valoarea acestor terenuri nu este luată în considerare la calculul prețului de vânzare a spațiilor prevăzute de Legea nr.90/2003.

În acord cu prevederile art.48 alin.(2), teza întâi, din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, alineatul este constituit, de regulă, dintr-o singură propoziție sau frază, prin care se reglementează o ipoteză juridică specifică ansamblului articolului. Dacă dispoziția nu poate fi exprimată într-o singură propoziție sau frază, se poate adăuga noi propoziții sau fraze, separate prin punct și virgulă.

Ca urmare, propunem regruparea normelor alin.(2) conform celor de mai sus.

10. La pct.10, referitor la textul propus pentru **art.11 alin.(2)**, având în vedere că nu este vizată modificarea unei norme a actului normativ asupra căruia se intervine, ci instituirea în sarcina Guvernului a obligației de a elabora și adopta un proiect de hotărâre de modificare a normelor metodologice de aplicare a Legii nr.90/2003 aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.927/2003, este necesară marcarea textului ca **art.II**.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș IELIESCU

București

Nr. 150/6.03.2012.

L. nr. 90/2003

Lege privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice

1 promulgată prin D. nr. 135/2003 M. Of. nr. 200/27 mar. 2003

Decret pentru promulgarea Legii privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice

2 completat prin L. nr. 298/2007 M. Of. nr. 763/12 nov. 2007

Lege pentru completarea Legii nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice

introduce alin. (3) la art. 2, alin. (3) la art. 4

3 modificări prin D.C.C. nr. 570/2010 M. Of. nr. 430/28 iun. 2010

Decizia nr. 570 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) și art. 4 alin. (1) teza întâi și alin. (2) din Legea nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice

suspendă pentru 45 zile prevederile art. 3 alin. (2) și art. 4 alin. (1) teza întâi și alin. (2) (termenul se împlinește la 11 august 2010 după care operează dispozițiile art. 147 din Constituție)

4 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 570/2010 M. Of. nr. 430/28 iun. 2010

Decizia nr. 570 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) și art. 4 alin. (1) teza întâi și alin. (2) din Legea nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice

art. 3 alin. (2) și art. 4 alin. (1) teza întâi și alin. (2)

150.

L. nr. 14/2003

Legea partidelor politice

1 promulgată prin D. nr. 16/2003 M. Of. nr. 25/17 ian. 2003
Decret privind promulgarea Legii partidelor politice

2 completat prin O.U.G. nr. 20/2008 M. Of. nr. 177/7 mar. 2008 *introduce art. 55_1*
Ordonanță de urgență privind unele măsuri pentru organizarea
și desfășurarea alegerilor pentru autoritățile administrației
publice locale

aprobată prin L. nr. 5/2009 M. Of. nr. 104/20 feb. 2009

3 modificări prin L. nr. 5/2009 M. Of. nr. 104/20 feb. 2009 *aprobă O.U.G. nr. 20/2008*
Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.
20/2008 privind unele măsuri pentru organizarea și
desfășurarea alegerilor pentru autoritățile administrației
publice locale

H.G. nr. 927/2003

Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice